

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212774
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7112212774.6

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lenkou Protznerovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom tamtiež, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: F. M., A.. X.X.XXXX, naposledy bytom v O.G., A. S. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou T. T., N. S. X., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom v Svidníku, ul. Sov. hrdinov 66, o zaplatenie 268,92 Eur s príslušenstvom a trovy konania, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Vedľajší účastník **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 14.05.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 268,92 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 18,05 EUR od 12.05.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1,92 Eur od 12.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 248,95 Eur od 12.3.2010 do zaplatenia, titulom nezaplatenia ceny za služby poskytnuté žalovanému právnym predchodcom žalobcu a zmluvnej pokuty. Okrem toho si uplatnil náhradu trov konania vo výške vyčíslenej v žalobnom návrhu.

Poukázal pritom na to, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. so sídlom v Bratislave ako postupca na strane jednej a žalobca ako postupník na strane druhej uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2011, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanému vedenej pod referenčným číslom 1.91234920. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby predchodcom žalobcu žalovanému.

Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému nasledujúce faktúry: 1/ faktúra č. 7903673346 splatná dňa 11.5.2009 na sumu 18,05 Eur, 2/ faktúra č. 7904693142 splatná dňa 11.6.2009 na sumu 1,92 Eur, 3/ faktúra č. 7001715835 splatná dňa 11.3.2010 na sumu 248,95 Eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti sa žalovaný dostal podľa § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto žalobca má nárok tiež na úrok z omeškania z dlžnej sumy.

K žalobe pripojil ako listinné doklady: Zmluvu o pripojení zo dňa 19.7.2007, faktúru č. 7903673346 splatnú dňa 11.5.2009 na sumu 18,05 Eur, faktúru č. 7904693142 splatnú dňa 11.6.2009 na sumu 1,92 Eur, faktúru č. 7001715835 splatnú dňa 11.3.2010 na sumu 248,95 Eur, Zmluvu o postúpení pohľadávok

zo dňa 7.12.2011 vrátane špecifikácie pohľadávky, Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby ISDN účinných od 1.2.2009.

Podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. súd ustanovil žalovanému, ktorého pobyt súdu nie je známy opatrovníčku, ktorá sa k žalobnému návrhu nevyjadrila.

Písomným podaním zo dňa 25.6.2013 oznámilo občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, vstup do konania na podporu žalovaného, k žalobnému návrhu sa nevyjadrilo. Na zastupovanie v konaní splnomocnil vedľajší účastník právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd vo veci nenariadil pojednávanie a rozhodol na základe nasledovného skutkového stavu vo veci:

Dňa 7.12.2011 uzavrel právny predchodca žalobcu Slovak Telecom, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej sa postupca zaviazal postúpiť žalobcovi postupované pohľadávky podľa čl. I zmluvy špecifikované v Protokole o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok podľa Príloh 1 až 10 tejto zmluvy, vzniknuté na základe Zmlúv o pripojení uzatvorených medzi postupcom ako veriteľom a jeho klientmi, so všetkými právami s nimi spojenými.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 Občianskeho súdneho poriadku, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Základným predpokladom pre vyhoviecie nároku žalobcu v akomkoľvek konaní je preukázanie tzv. vecnej legitímácie. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti, ktorá je predmetom konania. Podľa toho sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna - na strane žalobcu a pasívna - na strane žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že niekto nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia resp. práva, na základe ktorého môže žiadať od povinného určité peňažné alebo nepeňažné plnenie alebo iný nárok. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že niekto, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je, resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu, je označený žalovaný.

Občianske súdne konanie je konaním dôkazným, to znamená, že účastníka v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň označiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd nahromadením dostatočných podkladov vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Ak účastník nesplní svoju povinnosť predloženia dôkazov spôsobilých preukázať pravdivosť svojich tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena, a súdu neostáva nič iné len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané, neprihliadať. Dôkaznými prostriedkami v súdnom konaní sú v zmysle ust. § 125 O.s.p. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd. To znamená, že ako dôkazný prostriedok súd nemôže použiť dohady, indície, predpoklady a podobne.

V konaní súd v prvom rade skúmal, či žalobca je naozaj oprávnený vymáhať pohľadávku od žalovaného, t.j. či je vlastníkom uvedenej pohľadávky s príslušenstvom. Svoje vlastnícke právo, ktoré zahŕňa právo akokoľvek nakladať s uvedenou pohľadávkou, t.j. aj vymáhať ju súdnou cestou, žalobca odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.12.2011 uzavretej medzi spoločnosťou Slovak

Telecom, a.s. ako postupcom a ním ako postupníkom. V zmysle cl. II uvedenej zmluvy žalobcoví mali byť postúpené len pohľadávky špecifikované v protokole o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok podľa Príloh 1-10 zmluvy, pričom k účinnému prevodu postupovaných pohľadávok malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zmluvy o postúpení a podpisom Protokolu o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok. Žalobca však aj napriek výzve súdu zo dňa 7.4.2014, dôkaz o účinnom prevode pohľadávok v konaní, t.j. dôkaz o podpise protokolu, súdu nepredložil. pohľadávok, súdu nepredložil. Z uvedeného dôvodu, súd potom nemohol uzavrieť, že riadnym vlastníkom pohľadávky je práve žalobca, nakoľko to iba z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo jasné a nezameniteľne preukázané, že práve vlastníctvo pohľadávky vo výške 268,92 Eur voči žalovanému prešlo na žalobcu a preto súd musel konštatovať, že tento neúniesol dôkazné bremeno ohľadom jeho aktívnej legitimácie.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že nároku žalobcu voči žalovanému nemožno vyhovieť, nakoľko žalobca dostatočne nepreukázal, že je v konaní aktívne legitimovaný, t.j. že je riadnym vlastníkom žalovanej pohľadávky a preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznal. Vedľajší účastník zastúpený advokátom si súčasne so svojim vstupom do konania uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 74,87 Eur za 2 úkony právnej služby á 23,27 Eur, 2 krát režijný paušál á 7,81 EUR, plus 20 % DPH 12,48 Eur. Žalovaný, ktorého vedľajší účastník v spore podporuje, bol síce vo veci samej úspešný, keďže súd žalobu zamietol, avšak podľa názoru súdu je potrebné v danej veci aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Za dôvody hodné osobitného zreteľa treba považovať skutočnosť, že vedľajší účastník opakovane podáva na súd spolu so svojim vstupom vyjadrenia s rovnakým obsahom, bez zreteľa na konkrétne uplatnený nárok. V danom prípade nemožno považovať jeho podanie za procesnú obranu, v dôsledku ktorej súd žalobu voči žalovanému zamietol.

Keďže zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomoc podať niektorému z účastníkov a vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil, táto motivácia je daná právnym záujmom vedľajšieho účastníka na výsledku konania, avšak súd musí vždy skúmať aj so zreteľom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., či ide o účelné trovy konania, ktoré nemožno považovať za účelné so zreteľom na vykonané úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. V predmetnej veci vedľajší účastník nenamietal skutočnosti, ktoré boli dôvodom zamietnutia žaloby, preto si vedľajší účastník, hoc zastúpený advokátom, musí byť vedomý toho, že vynaložené trovy, pokiaľ neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, teda neboli účelne vynaložené, nebudú mu súdom priznané.

Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konania konkrétneho súdneho konania a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa a na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä na skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno- ako už bolo uvedené- považovať jeho trovy za účelne vynaložené sa a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. Vyššie uvedené už konštatoval vo viacerých rozhodnutiach Krajský súd v Košiciach (uznesenie č.k. 5Co/398/2012 zo dňa 6.6.2013).

O trovách konania žalovaného vo vzťahu k žalobcovi súd nerozhodoval pre absenciu tohto nároku zo strany žalovaného (§ 151 ods. 1 O.s.p.), s tým, že žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).